

Istungidokument

A8-0389/2017

1.12.2017

RAPORT

ELi makropiirkondlike strateegiate rakendamise kohta
(2017/2040(INI))

Regionaalarengukomisjon

Raportöör: Andrea Cozzolino

SISUKORD

	lk
SELETUSKIRI – FAKTIDE JA TÄHELEPANEKUTE KOKKUVÕTE	3
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK	5
KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS	14
TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS	23
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS	24

SELETUSKIRI – FAKTIDE JA TÄHELEPANEKUTE KOKKUVÕTE

Taust

Makropiirkondlikud strateegiad on viimastel aastatel muutunud üha tähtsamaks riikidevahelise koostöö platvormiks mitte ainult liikmesriikidevahelises, vaid ka kolmandate riikidega tehtavas koostöös. Need tagavad integreeritud raamistiku vastastikuste probleemide lahendamiseks ja ühise potentsiaali ärakasutamiseks. 2014.–2020. aasta programmitöö perioodil on makropiirkondlikud strateegiad lõimitud ka Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide programmidesse.

Praegu kehtivad neli makropiirkondlikku strateegiat (Läänemere, Doonau, Aadria ja Joonia mere ning Alpi piirkond) ühendavad 19 liikmesriiki ja 8 ELi mittekuuluvat riiki. Mõni liikmesriik osaleb rohkem kui ühes makropiirkondlikus strateegias.

Makropiirkondlikele strateegiatele on seatud nn kolme eituse põhimõtte piirangud: „ei“ uutele ELi rahastamisvahenditele, „ei“ täiendavatele ELi ametlikele struktuuridele ja „ei“ uutele ELi õigusaktidele.

Rahalist toetust võimaldatakse Euroopa territoriaalse koostöö riikidevahelise koostöö programmide kaudu, mida rahastab Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF). Makropiirkondlike strateegiate rakendamist toetavad neli programmi (sulgudesse on lisatud rakenduskava eelarve summa):

- Läänemere piirkond (333 414 456 eurot),
- Doonau piirkond (262 989 839 eurot),
- Aadria ja Joonia mere piirkond (117 918 198 eurot),
- Alpi piirkond (139 751 456 eurot).

Muudel juhtudel julgustatakse liikmesriike kasutama teisi rahastamisallikaid (Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid ning muud ELi vahendid, ühinemiseelse abi rahastamisvahend, Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahend, riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud ressursid, erasektori rahastamisallikad jne), et panustada makropiirkondlikes strateegiates nimetatud ühiste eesmärkide saavutamisse.

Nagu komisjon on sedastanud¹, on makropiirkondlike strateegiate mõte midagi enam kui rahastamine, sest need toovad „eri liikmesriikide elanikke kokku ja parandavad piiriülese koostöö kaudu nende sotsiaalseid ja majanduslikke elamistingimusi“.

Makropiirkondlikud strateegiad hõlmavad eri juhtimisstruktuure ja eri probleeme. Mõned probleemid on erineval määral ühised, näiteks piisava poliitilise pühendumuse tagamine ja piisavate ressursside kättesaadavaks tegemine.

¹ Komisjoni 14. detsembri 2015. aasta teatis „Investeeringud töökohtade loomise ja majanduskasvu elavdamiseks: Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimine“ (COM(2015)0639 final).

Komisjonil on makropiirkondlike strateegiate rakendamisel koordineeriv ülesanne.

2010. aastal lõi komisjon nõukogu nõudmisel makropiirkondlike strateegiate kõrgetasemelise töörühma, mille missioon on „abistada komisjoni tema volituste ja ülesannete täitmisel seoses makropiirkondlike strateegiate toimimisega“ ning eriulesanne „nõustada komisjoni makropiirkondlike strateegiate koordineerimise ja järelevalve alal“¹. Töörühm koosneb makropiirkondlikes strateegiates osalevate liikmesriikide ja ELi mittekuuluvate riikide esindajatest. Vaatlejatena on koosolekutele osalema kutsutud ka Regioonide Komitee ja Euroopa Investeerimispanka esindajaid.

Tulevik

Arutelud 2020. aasta järgse ühtekuuluvuspoliitika üle on edukalt käima lükatud ning on viimane aeg arutada makropiirkondlike strateegiate tuleviku üle seoses selle poliitikavaldkonnaga.

Makropiirkondlike strateegiate tulevikule mõeldes ootab vastust mitu järgmist küsimust:

- Isevastutus ja poliitiline pühendumus – kuidas tagada, et kõik osalevad riigid investeeriksid makropiirkondlikesse strateegiatesse piisavalt ressursse?
- Tulemustele orienteeritus – kas makropiirkondlike strateegiate tulemusi oleks võimalik muuta mõõdetavamaks?
- Ulatus – kas on põhjusi, miks tuleks makropiirkondlike strateegiate käsitust laiendada?

Nõukogu, tunnistades makropiirkondlike strateegiate tähtsust ja kinnitades veel kord kolme eituse põhimõtet, on jätkuvalt avatud läbi vaatama kõiki selliste liikmesriikide ühiselt kokku lepitud ja läbimõeldud algatusi, kellele valmistavad kindlas geograafilises piirkonnas muret samad raskused, et välja töötada uusi makropiirkondlikke strateegiaid².

Regionaalarengukomisjon korraldab oma 12.–13. juulil 2017 toimuval koosolekul koos makropiirkondlike strateegiate ekspertidega õpitoa, et toetada käesoleva rakendamisaruandega seonduvat tööd. Tulemused kajastuvad raporti projekti muudatusettepanekutes.

¹ Komisjoni eksperdirühmade ja teiste sarnaste üksuste register – makropiirkondlike strateegiate kõrgetasemeline töörühm

<http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=2455&Lang=ET>.

² Komisjoni järeldused ELi makropiirkondlike strateegiate rakendamise kohta

http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/cooperate/macro_region_strategy/pdf/concl_implementation_macro_region_strategy_en.pdf.

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ELi makropiirkondlike strateegiate rakendamise kohta (2017/2040(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle XVIII jaotist,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (edaspidi „ühissätete määrus“)¹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1299/2013 erisätete kohta, mis käsitlevad Euroopa Regionaalarengu Fondist toetuse andmist Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgil²,
- võttes arvesse 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1302/2013, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1082/2006 Euroopa territoriaalse koostöö rühmituse (ETKR) kohta, et selgitada, lihtsustada ja parandada nende rühmituste asutamist ja toimimist³,
- võttes arvesse nõukogu 25. aprilli 2017. aasta järeldusi ELi makropiirkondlike strateegiate rakendamise kohta,
- võttes arvesse komisjoni 16. detsembri 2016. aasta aruannet ELi makropiirkondlike strateegiate rakendamise kohta (COM(2016)0805) ning sellele lisatud komisjoni talituste töödokumenti (SWD(2016)0443),
- võttes arvesse komisjoni 10. juuni 2009. aasta teatist, mis käsitleb ELi Läänemere piirkonna strateegiat (COM(2009)0248),
- võttes arvesse komisjoni 8. detsembri 2010. aasta teatist „ELi Doonau piirkonna strateegia“ (COM(2010)0715),
- võttes arvesse komisjoni 17. juuni 2014. aasta teatist Euroopa Liidu strateegia kohta Aadria ja Joonia mere piirkonnas (COM(2014)0357),
- võttes arvesse komisjoni 28. juuli 2015. aasta teatist seoses Euroopa Liidu Alpi piirkonna strateegiaga (COM(2015)0366),
- võttes arvesse komisjoni 20. mai 2014. aasta aruannet makropiirkondlike strateegiate juhtimise kohta (COM(2014)0284),

¹ ELT L 347, 20.12.2013, lk 320.

² ELT L 347, 20.12.2013, lk 259.

³ ELT L 347, 20.12.2013, lk 303.

- võttes arvesse komisjoni 14. detsembri 2015. aasta teatist „Investeeringud töökohtade loomise ja majanduskasvu elavdamise: Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimine“ (COM(2015)0639),
 - võttes arvesse oma 17. veebruari 2011. aasta resolutsiooni ELi Doonau piirkonna strateegia rakendamise kohta¹,
 - võttes arvesse oma 3. juuli 2012. aasta resolutsiooni ELi makropiirkondlike strateegiate arengu, selle praeguste tavade ja tulevikuväljavaadete kohta, sealhulgas Vahemere piirkonnas²,
 - võttes arvesse oma 13. septembri 2012. aasta resolutsiooni ELi ühtekuuluvuspoliitika Atlandi ookeani piirkonna strateegia kohta³,
 - võttes arvesse oma 28. oktoobri 2015. aasta resolutsiooni ELi Aadria ja Joonia mere piirkonna strateegia kohta⁴,
 - võttes arvesse oma 13. septembri 2016. aasta resolutsiooni ELi Alpi piirkonna strateegia kohta⁵,
 - võttes arvesse oma sisepoliitika peadirektoraadi struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika poliitikaosakonna B 2015. aasta jaanuaris avaldatud uuringut makropiirkondade uue rolli kohta Euroopa territoriaalses koostöös,
 - võttes arvesse 2017. aasta veebruaris avaldatud programmi INTERACT aruannet „Added value of macro-regional strategies – programme and project perspective“ (makropiirkondlike strateegiate lisaväärtus: programmi ja projekti tulevikuväljavaated),
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52 ning esimeeste konverentsi 12. detsembri 2002. aasta otsuse (mis käsitleb algatusraportite koostamise loa andmise korda) artikli 1 punkti 1 alapunkti e ja 3. lisa,
 - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit ning keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamust (A8-0389/2017),
- A. arvestades, et makropiirkond on määratletav kui mitme eri riigi piirkondi hõlmav geograafiline ala, millel on üks või mitu ühist omadust või probleemi⁶;
- B. arvestades, et makropiirkondlikud strateegiad on välja töötatud piirkondades, kus need kujutavad endast loomulikku jätku tööle, mida EL on piiriülese koostööna kaua aega teinud; arvestades, et makropiirkondlikud strateegiad on olulised, sest need võimaldavad mobiliseerida avaliku ja erasektori osalejad, kodanikuühiskonna ja akadeemiliste ringkondade esindajad ning võtta kasutusele ressursid ELi ühiste poliitikaeesmärkide

¹ ELT CE 188, 28.6.2012, lk 30.

² ELT C 349 E, 29.11.2013, lk 1.

³ ELT C 349 E, 3.12.2013, lk 122.

⁴ ELT C 355, 20.10.2017, lk 23.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0336.

⁶ Schmitt jt (2009), „EU macro-regions and macro-regional strategies – A scoping study“ („ELi makropiirkonnad ja makropiirkondlikud strateegiad – hindamisuring“), Nordregio elektrooniline töödokument 2009:4.

saavutamiseks;

- C. arvestades, et makropiirkondlikud strateegiad loovad platvormi süvendatud ja laiemaks koostööks valdkondadevahelisel, piirkondlikul ja piiriülel tasandil ELi liikmesriikide ja naaberriikide vahel, et lahendada ühiseid probleeme, edendada ühist planeerimist ja koostööd eri partnerite ja poliitikavaldkondade vahel ning suurendada nende integreeritust, sh sellistes valdkondades nagu keskkonna ja bioloogilise mitmekesisuse kaitse, kliimamuutuste leevendamine ja kohanemisstrateegiad, jäätmeäritlus ja veevarustus, mereala ruumiline planeerimine ja rannikualade integreeritud haldamise süsteemid; tunneb sellega seoses heameelt jõupingutuste üle koostoime suurendamiseks Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ja ühinemiseelse abi rahastamisvahendi vahel;
- D. arvestades, et makropiirkonnad tegelevad asjaomaste pikaajaliste, omavahel seotud ja valdkondadevaheliste poliitikameetmete rakendamisega, kuna makropiirkonnad on rakenduskavadesse sisestatud makropiirkondliku strateegia eesmärkide kaudu seotud ühtekuuluvuspoliitikaga ning loovad projekte aruka koostoime abil; arvestades, et makropiirkonnad aitavad sellega tõhusamalt kaasa makropiirkondliku strateegia eesmärkide saavutamisele, meelitades ligi erainvesteeringuid, tõendades usaldust ja edendades dialoogi, piiriülest koostööd ja solidaarsust;
- E. arvestades, et makropiirkondlikud strateegiad põhinevad kolme eituse põhimõttel: „ei“ uutele rahastamisvahenditele, „ei“ uutele struktuuridele ja „ei“ uutele õigusaktidele ELi kehtivas poliitilises raamistikus;
- F. arvestades, et ELi tasandil ja liikmesriikide ja piirkondade vahel juba olemas olevad koostöömehhanismid hõlbustavad makropiirkondlike strateegiade rakendamist, eeskätt algusetappides;
- G. arvestades, et komisjon võtab iga kahe aasta tagant vastu aruande, mis käsitleb kõigi nelja praegu olemas oleva ELi makropiirkondliku strateegia rakendamist, hinnates edusamme ja ka täiendavate paranduste tegemise vajadust, ning järgmise aruande tähtaeg on 2018. aasta lõpus; on sellega seoses seisukohal, et vaja on hinnata keskkonnaküsimustega seotud aspekte, kuna need on kestliku arengu üheks sambaks;

Makropiirkondlikud strateegiad koostöö- ja koordineerimisplatvormidena

1. märgib, et üleilmastumine on rõhutanud makropiirkondlike strateegiade tähtsust, kuna see on muutnud üksikud riigid üksteisest sõltuvateks ja tinginud vajaduse tekkinud piiriüleste probleemide lahenduste järele;
2. tunnistab, et eelnevalt kindlaks määratud eesmärkide saavutamisel jäävad erineval määral raskusi valmistama ikkagi sellised tegurid nagu pühendumus, isevastutus, ressursid ja juhtimine, millest sõltub rakendamise kvaliteet;
3. rõhutab, et makropiirkondlikud strateegiad annavad jätkuvalt hindamatu ja innovaatilise panuse Euroopa piiriülesesse, sektoritevahelisse ja mitmetasandilisse koostöösse, mille potentsiaali ei ole veel piisavalt uuritud, eesmärgiga suurendada ühenduvust ning tugevdada majandussidemeid ja teadmussiiret piirkondade ja riikide vahel; märgib siiski, et ühismeetmetes mitmel tasandil ning mitme riigi või piirkonna vahel kokku leppimise

protsessi tõttu on juurdepääs makropiirkondlike strateegiate jaoks ette nähtud ELi vahenditele endiselt probleem;

4. on arvamusel, et makropiirkondlikud strateegiad ja nendega seotud keskkonnaprogrammid on kasulikud vahendid, millega Euroopa koostöö kasulikkus muutub kodanikele nähtavamaks, ning nõuab seepärast tungivalt, et kõik osalised pühendusid strateegiatele täielikult ja täidaksid oma osa nende rakendamisel;
5. on seisukohal, et kõikide makropiirkondlike strateegiate nurgakiviks peaks algusest peale olema mitmetasandiline juhtimine, milles strateegiasse kaasatud piirkondadel on asjakohane roll ning mille kaudu kaasatakse protsessi piirkondlikud ja kohalikud kogukonnad ning avaliku, erasektori ja kolmanda sektori sidusrühmad; innustab seetõttu asjassepuutuvaid liikmesriike ja piirkondi töötama välja sobiva juhtimisstruktuuri ja töökorra koostöö hõlbustamiseks, sh ühine planeerimine, rahastamisvõimaluste suurendamine ning alt üles tegutsemisviis;
6. ergutab paremale koordineerimisele ja partnerlusele, nii vertikaalselt kui horisontaalselt, eri avaliku ja erasektori osalejate, akadeemilise ringkonna ja valitsusväliste organisatsioonide, valdkonnas tegutsevate rahvusvaheliste organisatsioonide ning mitmesuguste ELi, riigi, piirkonna ja kohaliku tasandi poliitikasuundade vahel, et hõlbustada ja parandada makropiirkondlike strateegiate rakendamist ja piiriülest koostööd; kutsub komisjoni üles soodustama nende sidusrühmade osalemist, muu hulgas makropiirkondlike strateegiate juhtorganites, järgides samas ELi põhimõtete üldist kohaldamist;
7. rõhutab pädevates riigiasutustes piisavate inimressursside ja haldussuutlikkuse olemasolu tähtsust, et poliitiliste kohustuste võtmisele järgneks strateegiate tulemuslik rakendamine; rõhutab sellega seoses struktuurireformi tugiprogrammi olulisust, mis võib pakkuda liikmesriigi taotluse korral abi suutlikkuse suurendamisel ning tõhusat tuge makropiirkondlike strateegiate projektide väljatöötamisel ja rahastamisel; palub lisaks komisjonil ja liikmesriikidel edendada aktiivselt hea haldustava ja makropiirkondliku strateegia eduka rakendamise kogemuste levitamist ja kohaldamist;
8. rõhutab asjaolu, et makropiirkondlikud strateegiad peavad olema piisavalt paindlikud, et neid saaks kohandada ettenägematute sündmuste ja vajadustega, mis asjaomaseid piirkondi, liikmesriike ja ELi tervikuna mõjutada võivad ja millele tuleks tõhusalt reageerida; on seisukohal, et makropiirkondlike strateegiate rakendamisel tuleks arvesse võtta konkreetseid piirkondlikke ja kohalikke olusid; toonitab sellega seoses komisjoni koordineeriva rolli vajalikkust, seda ka iga strateegia konkreetsete eesmärkide täpsustamisel;

ELi Läänemere piirkonna strateegia

9. väljendab heameelt tulemuste üle, mis on saavutatud alates strateegia käivitamisest 2009. aastal, eriti seoses koostöömehhanismidega, mis ei hõlma mitte ainult osalevate piirkondade ja riikide vahelist (st nõukogus asjaomastel ministrite kohtumistel), vaid ka nende sisest koostööd (nt parlamendis või valitsuses); märgib, et ELi Läänemere piirkonna strateegia on stabiilne koostööraamistik rohkem kui 100 juhtalगतuse ja uute võrgustikega;
10. rõhutab jätkuvaid murekohti, eriti keskkonna ja ühenduvuse valdkonnas; kutsub osalevaid riike üles suurendama pingutusi, et võidelda Läänemere reostusega (st vee ja õhu kvaliteet ja eutrofeerumine), sest see on maailmas üks saastatumaid meresid; märgib, et hea keskkonnaseisundi saavutamine 2020. aastaks on üks Läänemere piirkonna poliitikameetmete

põhieesmärke;

11. peab oluliseks võimalust ühendada Läänemere piirkond energiavõrkudega, et vähendada kütteostuvõimetust ja see kaotada ning suurendada energiajulgeolekut ja energiavarustuskindlust;

ELi Doonau piirkonna strateegia

12. rõhutab strateegia senist positiivset mõju osalevate riikide ja piirkondade vahelisele koostööle, sest see on parandanud kõikide transpordiliikidega seotud liikuvust ja ühendusi, edendanud puhast energeetikat, kultuuri ja säästvat turismi ning eelkõige tihendanud inimestevahelist otsesuhtlust ja suurendanud strateegias osalevate piirkondade ja riikide ühtekuuluvust;
13. peab projekti „Euro access“, puhta Doonau algatust ja Doonau rahastamisdialogi väga headeks näideteks selle kohta, kuidas tulla toime rahastamisraskustega, mis on riikidevahelise ja piiriülese tähtsusega projektide puhul sage takistus; on seisukohal, et selle dialogi abil saaks veelgi vähendada Doonau valgala piirkondade vahelisi arenguerinevusi; on lisaks seisukohal, et Doonau strateegia keskuse taasavamine võiks aidata kaasa strateegia sujuvamale rakendamisele;
14. rõhutab, et ränkade üleujutuste põhjustatud kahjustuste ennetamine on endiselt üks suurimaid keskkonnaprobleeme Doonau makropiirkonnas; rõhutab, et piiriülese reostuse ennetamiseks tuleks kaaluda täiendavate ühismeetmete võtmist;
15. tuletab meelde strateegiliste projektide vajalikkust ning rõhutab, et oluline on säilitada tugev poliitiline toetus ja suurendada pädevate riigiasutuste ressursse ja suutlikkust, et lahendada allesjäänud probleemküsimused; rõhutab seepärast vajadust säilitada ELi Doonau piirkonna strateegiaga seoses tugev poliitiline tahe ning tagada, et ELi Doonau piirkonna strateegia juhtrühm teeb head tööd;
16. kuna Doonau jõgi ja Must meri on looduslikult omavahel ühendatud, kutsub osalevaid riike üles ELi Doonau piirkonna strateegiat ja Musta mere piirkonna rahvusvahelist koostööd tõhusamalt koordineerima ning tegema ühiste sotsiaal-majanduslike, keskkonna- ja transpordiprobleemide lahendamiseks tihedat koostööd;
17. rõhutab, et ühtsem lähenemisviisi liikuvusele ja mitmeliigilisele transpordile Doonau piirkonnas oleks ühtlasi kasulik ka keskkonnale;

ELi Aadria ja Joonia mere piirkonna strateegia

18. rõhutab ELi Aadria ja Joonia mere piirkonna strateegia erilist iseloomu, võttes arvesse selle potentsiaalseid osalisriike ja osalevaid kandidaatriike, ning on seisukohal, et see koostöövorm võib olla suurepärase võimalus kogu piirkonna jaoks; on seisukohal, et ELi Aadria ja Joonia mere piirkonna strateegia võiks anda ELi laienemis- ja integratsiooniprotsessile uue tõuke;
19. võtab murelikult teadmiseks püsivad probleemid seoses asjaoluga, et olemasolevate ressursside, valitsemise ja isevastutuse vahel puudub tõhus seos ning see takistab ELi Aadria ja Joonia mere piirkonna strateegia eesmärkide täielikku saavutamist; kutsub osalevaid riike üles andma pädevatele ametiasutustele abi ja kohandatud meetmeid strateegia rakendamiseks;
20. rõhutab, et viimastel aastatel on kõnealune piirkond olnud rändekriisis suurima surve all; on seisukohal, et ELi Aadria ja Joonia mere piirkonna strateegia võiks aidata selliseid probleeme

lahendada vajalike vahendite ja ressursidega; väljendab sellega seoses heameelt komisjoni pingutuste üle, et leida lahendusi rahaliste vahendite kasutuselevõtuks rändega seotud tegevuses, sealhulgas koostööks kolmandate riikidega;

21. on seisukohal, et Aadria ja Joonia mere piirkonna säästva turismi sammas on positiivne vahend kestliku majanduskasvu loomiseks selles piirkonnas ning keskkonnaprobleemide ja makropiirkondlike strateegiate alase teadlikkuse suurendamiseks;
22. kutsub osalevaid riike üles seadma prioriteediks ELi Aadria ja Joonia mere piirkonna strateegia peamiste elluviijate ning selle strateegia asjaomaste rakenduskavade eest vastutavate asutuste suutlikkuse suurendamise;

ELi Alpi piirkonna strateegia

23. peab ELi Alpi piirkonna strateegiat tõendiks selle kohta, et makropiirkondlikku käsitlust saab edukalt kasutada ka enam arenenud piirkondade puhul; kutsub sidusrühmi üles edendama keskkonnaga seotud investeeringuid, mis on suunatud kliimamuutuste tagajärgedega toime tulemisele; juhib tähelepanu sellele, et Alpi piirkond on oluline piirkondlik transpordisõlm ning samas üks suuremaid ainulaadseid looduslikke ja puhkepiirkondi, mida tuleb säilitada; rõhutab seetõttu, et tuleb kasutusele võtta kestlikud ja omavahel seotud transpordistrateegiad;
24. kiidab heaks praegu loomisel oleva strateegia juhtimisstruktuuri, kuna esimesed sammud strateegia rakendamisel osutusid vaevaliseks ja juhtimine toimus eri struktuuride, raamistike ja ajakava abil; kutsub seetõttu osalevaid riike jätkama kohustuste võtmist ja toetama ELi Alpi piirkonna strateegia tegevusrühma liikmeid;
25. rõhutab, et ELi Alpi piirkonna strateegia on territoriaalse ühtekuuluvuse strateegiamudeli hea näide, kuna sellesse on üheaegselt kaasatud erinevate iseärasustega piirkonnad, tootlikud piirkonnad, mägi- ja maapiirkonnad ning mõned ELi tähtsaimad ja arenenuimad linnad ning see pakub platvormi, et tegeleda ühiselt probleemküsimustega (kliimamuutused, demograafia, bioloogiline mitmekesisus, ränne, globaliseerumine, säästev turism ja põllumajandus, energiavarustus, transport ja liikuvus ning digitaalne lõhe); kutsub osalevaid riike üles pöörama rohkem tähelepanu Interregi Alpi piirkonna programmi kasutamisele ja leidma muid asjakohaseid rahastamisvahendeid ühiste prioriteetidega tegelemisel;
26. rõhutab, et Alpi piirkonnas joonistub välja palju piire ja et nende tõkete kõrvaldamine on toimiva koostöö eeltingimus, eelkõige tööturu ja VKEde majandustegevuse valdkonnas; juhib tähelepanu sellele, et ELi Alpi piirkonna strateegia võib ühtlasi anda võimaluse tugevdada riikidevahelist piiriülest koostööd lähestikuste piirkondade, linnade ja kohalike kogukondade vahel ning luua inimestevahelisi sidemeid ja võrgustikke, sh transpordiühenduste ja digivõrkude valdkonnas; juhib lisaks tähelepanu selle piirkonna haprale keskkonnaseisundile;

Makropiirkondlik Euroopa pärast 2020. aastat?

27. juhib tähelepanu asjaolule, et makropiirkondlikud strateegiad kannavad vilja siis, kui need põhinevad pikaajalistel poliitilistel väljavaadetel ja on korraldatud selliselt, et kõik avaliku sektori sidusrühmad, eelkõige piirkondlikud ja kohalikud omavalitsused, ning erasektori sidusrühmad ja kodanikuühiskond oleksid algusest peale tulemuslikult esindatud; see eeldab tõhusat teabe, heade tavade, oskusteabe ja kogemuste vahetamist makropiirkondade ning nende piirkondlike ja kohalike omavalitsuste vahel; peab vajalikuks tugevdada

makropiirkondlike strateegiate mitmetasandilist juhtimist, mis peaks olema läbipaistev ning tõhusama kooskõlastuse ja üldsusele suunatud teabevahetusmehhanismidega, et makropiirkondlikke strateegiaid tutvustada ja saada neile heakskiit piirkondlikes ja kohalikes kogukondades;

28. on veendunud, et strateegia rakendamine saab olla edukas vaid juhul, kui selle aluseks on pikaajaline tulevikupilt ning tõhusad koordineerimis- ja koostööstruktuurid koos vajaliku haldussuutlikkusega, samuti ühine pikaajaline poliitiline kohustuste võtmine asjaomastel institutsioonilistel tasanditel ning seda toetav piisav rahastamine; rõhutab seetõttu vajadust suurendada investeringute tõhusust, püüdes saavutada piirkondliku ja riikliku rahastamise kooskõla, sünergia ja vastastikuse täiendavuse olemasolevate ELi rahastamisvahenditega, mis lisaks Euroopa territoriaalse koostöö programmide tõhustamisele edendaks piiriüleseid projekte Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ja EFSI raames ja vahetu rahastamise kaudu;
29. usub, et rahastamisvahendite ja nende makropiirkondlike strateegiate raames kasutamise korra lihtsustamine suurendaks nende tõhusust;
30. teeb ettepaneku, et osalevad riigid võtaksid makropiirkondliku strateegia rakendamiseks algusest peale endale rahastamise ja inimressursside valdkonnas selged kohustused; kutsub komisjoni üles aitama makropiirkondlikke strateegiate sisekooskõlastusel, edendama häid tavasid ja töötama välja stiimulid, et innustada aktiivset osalust ja kooskõlastamist kõigi asjaomaste poolte vahel, pidades silmas ka ELi poliitika ja makropiirkondlike strateegiate rakendamise vahelise seose tugevdamist; ergutab lisaks makropiirkondlike strateegiate puhul kasutama keskkonnahoidlike avalike hangete poliitikat, et hoogustada ökoinnovatsiooni, biomajandust, uute ärimudelite väljatöötamist ja ringmajanduse eeskujul teiseste toorainete kasutamist, et saavutada suurem keskkonna- ja tervisekaitse ning tihedamad sidemed tootjate ja tarbijate vahel;
31. rõhutab vajadust suurema tulemustele orienteerituse järele ja vajadust lahendada konkreetseid probleeme, sh keskkonnakaitse valdkonnas, et töötada välja kavad, mis territooriumile tegelikku mõju avaldavad ning põhjendada ressursside investeerimist, mis peaks omakorda vastama seatud eesmärkidele ja olema seotud asjaomaste territooriumide tegelike vajadustega;
32. nõuab, et kõikide makropiirkondlike strateegiatega seotud küsimustega, nagu isevastutus ja vajalikud poliitilised stiimulid, tegeldaks viisil, mis lepatakse eelnevalt kokku kõigi asjaomaste piirkondade vahel;
33. on seisukohal, et makropiirkondade tegevuse nähtavust ja üldsuse teadlikkust sellest tegevust sihtpiirkondades, samuti tulemustest, tuleks suurendada teavituskampaaniatega ja heade tavade vahetamisega, sealhulgas internetiplatvormidel ja sotsiaalvõrgustikes, et see oleks üldsusele hõlpsasti kättesaadav;
34. rõhutab, et mitmeaastase finantsraamistiku järgmine läbivaatamine annab võimaluse vaadata samal ajal läbi makropiirkondlike strateegiate eesmärgid, et tugevdada nende seost ELi esmatähtsate eesmärkidega ja konsolideerida vastavad finantskohustused;
35. kutsub komisjoni üles esitama ühtekuuluvuspoliitika eeskirjade järgmise läbivaatamise raames ettepanekud makropiirkondlike strateegiate parema rakendamise edendamiseks;
36. palub, et komisjon teostaks järgmise, 2018. aasta lõpuks koostatava makropiirkondlike strateegiate rakendamist käsitleva aruande raames põhjalikuma analüüsi, mis hõlmab eeskätt järgmist:

- a. Euroopa territoriaalse koostöö riikidevaheliste programmide tulemuslikkus ja strateegiline tõuge makropiirkondlikele strateegiatele;
 - b. näitajad, mis võiksid olla lõimitud kõikidesse makropiirkondlikesse strateegiatesse, et tagada parem tulemustele orienteeritus, järelvalve ja hindamine;
 - c. meetmed, mis tugevdavad seost ELi esmatähtsate eesmärkidega;
 - d. rakendamise lihtsustamine ja rahastamiskavade integreerimine;
 - e. piirkondlike ja kohalike omavalitsuste makropiirkondliku strateegia rakendamisse kaasamise kvaliteedi küsimus;
37. rõhutab, et üleskutse töötada välja uued strateegiad Karpaatide, Atlandi, Vahemere või Iberia piirkonnale ei tohiks juhtida tähelepanu kõrvale vajaduselt saavutada olemasolevate makropiirkondlike strateegiate parem ja süvendatud rakendamine;
38. toetab makropiirkondlike strateegiatega seoses nn kolme eituse põhimõtet („ei“ uutele ELi rahastamisvahenditele, „ei“ täiendavatele ELi ametlikele struktuuridele ja „ei“ uutele ELi õigusaktidele); teeb siiski ettepaneku, et komisjon hindaks oma järgmises makropiirkondlike strateegiate rakendusaruandes selle põhimõtte mõju Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide programmidele;
39. rõhutab vajadust kasutada koostöös juhtumipõhiselt territoriaalset lähenemisviisi, kuna makropiirkondlike strateegiate eesmärk on tegeleda piirkondlike probleemidega, mida saab koos tulemuslikumalt lahendada; rõhutab, kui oluline on sünergia ja lähenemise saavutamine Euroopa territoriaalse koostöö programmide territoriaalse koostöö ja makropiirkondlike strateegiate territoriaalse koostöö eri osade vahel, et tõhustada riikidevaheliste programmide mõju, koondada ressursid, lihtsustada makropiirkondlike strateegiate rahastamist ning suurendada nende rakendamise tulemusi ja investeeritud vahendite tõhusust;
40. kinnitab veel kord ELi pühendumist kestliku arengu eesmärkide saavutamisele; rõhutab, et oluline on kooskõlastada makropiirkondlike strateegiate eesmärgid selliste ELi juhtalgatustega nagu energialiit, Pariisi kliimakokkuleppe ja meremajanduse kasv merealade makropiirkondades; juhib tähelepanu keskkonnariskide juhtimisele, sh looduse, bioloogilise mitmekesisuse ja kalavarude kaitse ning mereprügi kõrvaldamine, samuti säästva ja keskkonnahoidliku turismi arendamine; ergutab koostööle taastuvenergia valdkonnas; ergutab selles kontekstis kasutama aruka spetsialiseerumise strateegiaid (S3), tugevdama VKEsid ja looma kvaliteetseid töökohti;
41. rõhutab, et parlament on algusest peale toetanud makropiirkondi katseprojektide ja ettevalmistavate meetmete kaudu; rõhutab, et Läänemere piirkonna kogemus näitab, et makropiirkondlik koostöö peab alati põhinema pikaajalisel kavandamisel;
42. palub, et komisjon kutsuks parlamenti vaatlejana osalema makropiirkondlike strateegiate kõrgetasemelise töörühma töös;

o

43. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Regioonide Komiteele, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning makropiirkondlikes strateegiates osalevate liikmesriikide ja kolmandate riikide valitsustele ning riiklikele ja piirkondlikele parlamentidele.

28.9.2017

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS

regionaalarengukomisjonile

ELi makropiirkondlike strateegiate rakendamise kohta
(2017/2040(INI))

Arvamuse koostaja: Biljana Borzan

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. sedastab, kui tähtsad on ELi makropiirkondlikud strateegiad, nimelt ELi 2009. aasta Läänemere strateegia, ELi 2011. aasta Doonau piirkonna strateegia, ELi 2014. aasta Aadria ja Joonia mere piirkonna strateegia ning ELi 2015. aasta Alpi piirkonna strateegia; märgib, et makropiirkondlike strateegiaid lõimitakse järjepidevalt poliitikakavandamisse ELi tasandil, kuid vaid aeg-ajalt riiklikul ja piirkondlikul tasandil; väljendab heameelt komisjoni aruande üle, kuid on seisukohal, et vajalik on täiendav hindamine seoses olemasolevate makropiirkondlike strateegiate rakendamisega, eelkõige keskkonnaga seotud valdkondades, mis on üheks kestliku arengu sambaks; nõuab tungivalt, et komisjon keskenduks järgmistes aruannetes eelkõige makropiirkondlike strateegiate raames läbiviidud projektide tulemustele;
2. täheldab, kui olulised on makropiirkondlikud strateegiad, mis pakuvad ühtset integreeritud raamistikku ja soodustavad koordineeritud tegevust, et lahendada ühiseid probleeme, millega seisavad silmitsi erinevad osalejad konkreetses geograafilises piirkonnas, mis hõlmab liikmesriike ja kolmandaid riike, kes saavad sel viisil kasu tugevdatud koostööst, mis aitab kaasa majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamisele; kutsub komisjoni ning osalevaid riike ja nende piirkondi üles arendama koostöötet ning lõimima makropiirkondlikud strateegiad veelgi enam ELi valdkondliku poliitikaga, eelkõige keskkonna ja bioloogilise mitmekesisuse kaitse, kliimamuutuste leevendamise ja kliimamuutustega kohanemise valdkonnas;
3. toonitab kollektiivse tegutsemise võimalikku kasu makropiirkondlike strateegiate raames keskkonnavaldkondade küsimuste, sealhulgas – kuid mitte ainult – piiriüleste küsimuste puhul, näiteks kasvuhoonegaaside ja saasteainete heite vähendamine, bioloogilise mitmekesisuse ja keskkonna kaitse, samuti ökosüsteemipõhised kliimamuutustega kohanemise strateegiad; on seisukohal, et strateegiaid võiks veelgi tõhusamalt hallata kestliku arengu,

kliimamuutuste, taastuvenergia ja meremajanduse osas; on arvamisel, et poliitika koordineerimine piirkondade vahel on tõhus lähenemisviis keskkonnaprobleemidele püsivate lahenduste leidmisele; nõuab keskkonnateemade lõimimise peavoolustamist praegustele ja tulevastele makropiirkondadele suunatud mitmesuguse valdkondadevahelise poliitika väljatöötamisel ja rakendamisel;

4. ergutab suurendama kaitsealasid, et kaitsta keskkonda ja peatada bioloogilise mitmekesisuse kadu, eelkõige Natura 2000 ja Emeraldi võrgustike tõhustamise ning programmi LIFE kaudu;
5. on arvamisel, et makropiirkondlikud strateegiad ja nendega seotud keskkonnaprogrammid on kasulikud vahendid, millega Euroopa koostöö kasulikkus muutub kodanikele nähtavamaks, ning nõuab seepärast tungivalt, et kõik osalised pühendusid strateegiatele täielikult ja täidaksid oma osa nende rakendamisel;
6. nõuab, et nii liikmesriigid kui ka rannikualadega kandidaatriigid ja võimalikud kandidaatriigid võtaksid õigeaegselt vastu mereruumi planeerimise ja rannikuala tervikmajandamise strateegiad;
7. juhib tähelepanu asjaolule, et maapiirkondades on loodus majanduslik baas paljudele elanikele, ja et keskkonnaprogrammid saavad olla edukad vaid siis, kui kohalikud elanikud neid toetavad; rõhutab seetõttu, et selliste projektide keskkonnakaitse eesmärkide saavutamiseks tuleb täielikult arvesse võtta kohalike elanike pikaajalisi majanduslikke huve;
8. nõuab tungivalt, et kõik sidusrühmad järgiksid kliimamuutustega seotud poliitikat, mis hõlmab niisuguseid tootmise ja tarbimise mudeleid, mis on kooskõlas ringmajanduse põhimõtetega, keskkonna- ja tervisekaitsega ning lühemate tsüklitega toiduainete tarneahelas, ning paneksid rõhku kohalike materjalide ja loodusvarade ratsionaalsele kasutamisele ja taaskasutamisele, tagades mürgivabad materjalitsüklid, sealhulgas reovesi ja põllumajanduslikud jäätmed, ning soodustaksid tihedaid sidemeid tootjate ja tarbijate vahel kohalikul tasandil; ergutab kõikide makropiirkondlike strateegiate puhul keskkonnahoidlike avalike hangete poliitika kohaldamist, et edendada ökoinnovatsiooni ja uute ärimudelite väljatöötamist;
9. nõuab, et tõhustataks mere Natura 2000 võrgustikku, ning nõuab merestrateegia raamdirektiivi raames 2020. aastaks sidusat ja esinduslikku kaitstud merealade võrgustikku;
10. rõhutab, kui oluline on sidusrühmade dialoog ja makropiirkondlike strateegiate avalikkusele teatavaks tegemine, et neid tutvustada ja saada neile heakskiit kohalikes kogukondades; on seisukohal, et see on oluline element, mis tagab makropiirkondlike strateegiate edu;
11. nõuab olemasolevate rahaliste vahendite spetsiaalset sünkroniseerimist ja paremini kooskõlastatud kasutamist kõigil tasanditel, et saavutada makropiirkondlikud eesmärgid ning kasutada täielikult ära makropiirkondlike strateegiate potentsiaal; soovitab kasutada makropiirkondlike strateegiate raames saadud kogemusi, et tõhustada asjakohaste liidu rahastamisvahendite tõhusust; võtab teadmiseks, et Euroopa Liidu rahastamine on tavaliselt seotud kindlaksmääratud projektidega, kuid et keskkonnaalased väljakutsed

nõuavad pikaajalist käsitusviisi; rõhutab, et komisjon, liikmesriigid ja pädevad asutused peavad seda pikaajalist perspektiivi projektide rahastamisel ja tulevaste rahastamisprogrammide väljatöötamisel arvesse võtma ning koordineerima tõhusamalt olemasolevaid rahastamisressursse, eelkõige makropiirkondade keskkonnaalaste eesmärkide puhul, ning kohandama nende kasutust vastavalt poliitilistele prioriteetidele;

12. rõhutab, kui tähtis on töötada eri näitajate jaoks välja järelevalve- ja hindamisvahendid, et paremini mõõta keskkonnaalaste sihtide saavutamist, tekitamata seejuures tarbetut halduskoormust projektipartneritele ja sidusrühmadele;
13. kutsub makropiirkondade sidusrühmi üles kasutama Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde ja muid liidu rahastamisvahendeid, et edendada keskkonnaga seotud investeeringuid, mille eesmärkide hulka kuulub kliimamuutuste leevendamine;
14. kutsub makropiirkondade sidusrühmi üles lisaks makropiirkondlike strateegiate ja konkreetsete keskkonnaalaste eesmärkide rahastamiseks asjakohastele rahastamisvahenditele kaaluma ka Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi kasutamist;
15. juhib tähelepanu asjaolule, et Aadria ja Joonia mere piirkonda ohustab erinevatest allikatest pärit reostus, sealhulgas puhastamata reovesi ja prügi, töötlemata heitvesi ning eutrofeerumine põllumajanduslikust äravoolust ja kalakasvandustest; kutsub osalevaid riike üles suurendama veelgi oma jõupingutusi nende keskkonnaalaste väljakutsetega tegelemisel; rõhutab, kui oluline on võtta sel eesmärgil kasutusele nõuetekohane süsteem heitvee ja reovee puhastamiseks ja veevarude kaitseks;
16. osutab asjaolule, et Aadria meri on poolkinnine ning seetõttu saaste suhtes eriti tundlik, ning et merel on ebaharilikud hüdrograafilised omadused – mere põhja- ja lõunapiirkond erinevad sügavuse ja rannikujoone poolest oluliselt; tunneb heameelt asjaolu üle, et Aadria ja Joonia mere piirkonna kõik neli sammast on kavandatud toetama kestliku arengu eesmärke;
17. on arvamusel, et tee- ja transporditaristute lõpuleviimine ning meetmed taastuvate energiaallikate tohtu, siiani kasutamata potentsiaali realiseerimiseks on olulised tingimused makropiirkonna keskkonnasäästlikkuse eesmärkide saavutamisele;
18. juhib tähelepanu vajadusele tagada keskkonnasäästlikkus Aadria mere ja Joonia mere makropiirkonnas konkreetsete keskkonnakaitse meetmete abil, sealhulgas projektid uuringute käivitamiseks maalihkeohu uurimiseks ja ennetamiseks;
19. tuletab meelde oma eelmist seisukohta, mis on esitatud parlamendi 3. juuli 2012. aasta resolutsioonis ELi makropiirkondlike strateegiate arengu, selle praeguste tavade ja tulevikuväljavaadete kohta, sealhulgas Vahemere piirkonnas; osutab asjaolule, et Vahemere piirkond on ühtne tervik, mis moodustab ühe kultuuriruumi ja keskkonna ning jagab paljusid ühiseid Vahemere kliima omadusi ja eeliseid: samad põllumajandussaadused, energiaressursside olemasolu (eelkõige päikeseenergia), turismi tähtsus, samad looduskatastroofide ohud (põlengud, üleujutused, maavärinad, veeresursside vähesus), samad inimese põhjustatud katastroofide (eelkõige merereostuse) ohud; kordab uuesti oma toetust makropiirkondliku strateegia elluviimisele Vahemere piirkonnas, et koostada Vahemere riikide ja piirkondade jagatud probleemidega

tegelemiseks tegevuskava ning struktureerida seda Euroopa arengule ja integratsioonile olulist ala ning palub nõukogul ja komisjonil selle küsimusega seoses kiiresti meetmeid võtta;

20. kutsub komisjoni üles tagama, et makropiirkonna projektidesse kaasatud kolmandad riigid järgiksid liidu ressursside kestlik kasutamise tagamiseks asjaomast liidu õigustikku, eelkõige merestrateegia raamdirektiivi, vee raamdirektiivi, asulareovee direktiivi, nitraatide direktiivi, jäätmete raamdirektiivi, linnudirektiivi, elupaikade direktiivi ja roheline infrastruktuuri strateegiat; soovib kasutada lepinguid ja konventsioone, et kaasata ELi-väliseid riike ELi keskkonnaprojektidesse;
21. on seisukohal, et Aadria ja Joonia mere piirkonna säästva turismi sammas on positiivne vahend kestliku majanduskasvu loomiseks selles piirkonnas ning teadlikkuse suurendamiseks keskkonnaprobleemidest ja makropiirkondlikest strateegiatest;
22. osutab sellele, et Aadria ja Joonia mere rannikualade rikkalik bioloogiline mitmekesisus tõmbab ligi turismi, vaba aja veetmise ja kalastamistegevust ning annab panuse makropiirkonna kultuuripärandisse; on seetõttu seisukohal, et elupaikade kaartide puudumine on kahetsusväärne; kutsub osalevaid riike üles viima läbi kaardistamist Aadria ja Joonia mere piirkonna strateegia raames;
23. rõhutab, et rannikuala tervikmajandamise ja mereruumi planeerimise raames on vaja ökosüsteemil põhinevat lähenemisviisi, et tagada ressursside kestlik kasutamine, kuna mõlemad raamistikud on piiriülese koostöö ja ning ranniku- ja mereturismi sektorite eri sidusrühmade koostöö olulised stiimulid, mis võivad viia ökosüsteemi teenused ja sinise majanduskasvu võimalused kokku kestlikul viisil;
24. nõuab, et loodaks mereprahi ja merekeskkonna reostuse kooskõlastatud järelevalvesüsteem ja andmebaas, sealhulgas mereprahi ja -reostuse allikate ja liikide tuvastamine, ning mereprahi asukohta ja allikaid käsitlev geoinfosüsteemi andmebaas;
25. nõuab, et koostataks ja rakendataks ühine hädaolukorra lahendamise plaan naftareostuste ja muude suure ulatusega reostuste puhuks, mis põhineb alampiirkonna hädaolukorra lahendamise plaanil, mille töötas välja Aadria mere ja selle rannikualade kaitse ühiskomisjon, ning Barcelona konventsioonil ja selle protokollidel;
26. kutsub osalevaid riike üles seadma prioriteediks ELi Aadria ja Joonia mere piirkonna strateegia peamiste elluviijate ning selle strateegia asjaomaste rakenduskavade eest vastutavate, programmis osalevate asutuste suutlikkuse suurendamise;
27. rõhutab, et ulatuslike üleujutuste põhjustatud kahjustuste ennetamine on endiselt üks suurimaid keskkonnaprobleeme Doonau makropiirkonnas; rõhutab, et piiriülese reostuse ennetamiseks tuleks kaaluda täiendavate ühismeetmete võtmist;
28. märgib rahuloluga selliste projektide elluviimist nagu DANUBEPARKS 2.0, STURGEON 2020, SEERISK, CC-WARE ning Danube Air Nexus klaster Doonau piirkonna strateegia keskkonnakaitse eesmärkide saavutamisel;
29. väljendab heameelt Doonau piirkonna projekti „EuroAccess“ üle, mis peaks aitama muuta rahastamisvahendeid kättesaadavamaks, ning soovib teistel makropiirkondlikel

piirkondadel kaaluda seda parima tavana;

30. kutsub komisjoni üles alustama Pürenee poolsaare makropiirkonna väljatöötamist, mis vastaks kliimanõuete kohase, asjakohaselt kavandatud metsapoliitika elluviimise väljakutsetele, et lahendada maapiirkondade rahvastikukao, kõrbestumise ja pinnase erosiooni probleeme, kasutades nõuetekohast metsade ökoloogilist majandamist ja mitmekesisust, istutades kodumaiseid lehtpuid, mis on tulekindlamad, aidates sellega peatada igal aastal Portugalis ja Hispaanias metsade ulatuslike põlengutega tekitatud kahju;
31. tunneb heameelt selle üle, et loodud on Interregi Doonau piirkonna riikidevaheline programm kui vahend selle juhtimise toetamiseks, ja rõhutab selle otsest panust strateegia rakendamisse, mis on ELi Doonau piirkonna strateegia üks kõige nähtavamaid tulemusi;
32. rõhutab, et ühtsem lähenemisviis liikuvusele ja mitmeliigilisele transpordile Doonau piirkonnas oleks ühtlasi kasulik ka keskkonnale;
33. rõhutab, et komisjon peaks kiiresti algatama uuringud Pürenee poolsaare makropiirkonna väljatöötamise küsimuses, pidades silmas suuri piiriüleseid probleeme, mis tekivad seoses kliimamuutuste, keskkonnakaitse, riskiennetuse ja -juhtimise, ressursside tõhusa kasutamise, looduskaitse, bioloogilise mitmekesisuse, ühiste veevarudega ning meremajanduse ja taastuvate energiaallikate potentsiaali uurimisega;
34. tunneb heameelt Doonau strateegia keskuse kui uue organi loomise üle, mis hõlbustab ELi Doonau piirkonna strateegia rakendamist, ning julgustab kõikide asjaosaliste ja potentsiaalselt huvitatud osalejate kaasamist;
35. märgib murega, et ELi Doonau piirkonna strateegia tegevuse esimeste aastatega võrreldes näib see olevat praegu omandanud asjaomaste riikide riikliku tasandi poliitilises narratiivis väiksema tähtsuse; rõhutab vajadust säilitada poliitiline hoog, kuna riikide pühendumus mõjutab otseselt inimressursside kättesaadavust riiklikes ja piirkondlikes haldusasutustes ning see on otsustava tähtsusega strateegia sujuva toimimise ning siiani tehtud edusammude ja saavutatud tulemuste tugevdamiseks tehtava töö jaoks;
36. kutsub osalevaid riike üles tagama riiklike esindajate piisavat osalemist ELi Doonau piirkonna strateegia juhtrühma koosolekutel, mis käsitlevad prioriteetseid valdkondi, ning kaaluma praeguste prioriteetsete valdkondade arvu ja ulatuse vähendamist, kui ei eraldata piisavaid vahendeid kindlaksmääratud ajavahemikus;
37. toob esile probleemi arvukate laevavakkidega Doonaul, mis kujutavad endast navigatsiooni- ja ökoloogilist ohtu, eriti madala veetaseme ajal; osutab asjaolule, et laevavakkides on arvestatav kogus kütust ja muid aineid, mis püsivalt vett reostavad, ning et laevade roostetav metall põhjustab pidevat tõsiste tagajärgedega veereostust; nõuab ELi rahaliste vahendite kasutuselevõttu selle probleemi lahendamiseks ja suuremat koostööd ELi Doonau piirkonna strateegia raames;
38. kutsub Alpi makropiirkonna sidusrühmi üles kasutama Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondi ja muid liidu rahastamisvahendeid, et edendada keskkonnaga seotud investeeringuid, mille eesmärkide hulka kuulub kliimamuutuste leevendamine ja nendega kohanemine; tunneb eelkõige heameelt piirkonna tervikliku lähenemisviisi üle keskkonna

ja ökosüsteemide kaitse kohandamisele majandusliku ja sotsiaalse heaolu tagamisega;

39. toonitab keskkonnapoliitika valdkonnaülesust ja seda, et Alpi piirkonna strateegia valikul tuleb ühendada keskkonnasäästlikkus ja majanduslik areng; juhib tähelepanu sellele, et Alpi piirkond on oluline piirkondlik transpordisõlm ning samas üks suuremaid looduslikke ja puhkepiirkondi ja ka üks atraktiivsemaid turismipiirkondi Euroopas; märgib siiski, et selle geograafiliste ja looduslike tingimuste tõttu on juurdepääs piirkonna teatavatele osadele keerukas; on seisukohal, et selleks et säilitada Alpe kui ainulaadset loodusala, on hädavajalik luua jätkusuutlikke ja omavahel seotud transpordistrateegiaid ning võtta arvesse kliimamuutuste leevendamise ja bioloogilise mitmekesisuse poliitikat, nagu elupaikade ühenduvus, et võimaldada liikide rännet;
40. on mures, et kliimamuutused võivad tekitada tõsist hüdrogeoloogilist ebastabiilsust ja ohustada bioloogilist mitmekesisust Alpi piirkonnas; rõhutab, et temperatuuri tõus ohustab suurtel kõrgustel elavate liikide säilimist väga suurel määral ning et veel üks murettekitav probleem on liustike sulamine, sest sellel on suur mõju põhjaveevarudele;
41. rõhutab, et Alpi piirkonna turismi- ja põllumajandussektor on kestliku regionaalarengu peamised sidusrühmad ning seega tuleks nad lõimida keskkonnaprojektide elluviimise kõigis etappides;
42. märgib, et esimesed sammud ELi Alpi piirkonna strateegia rakendamisel on näidanud, et selle lõimimine olemasolevate programmidega on osutunud keeruliseks, kuna nende puhul juhendatakse struktuuridest, raamistikest ja ajakavadest, mis sageli on vastuolus makropiirkondliku strateegia vajadustega;
43. kutsub osalevaid riike üles tugevdama pühendumust, järjepidevust, stabiilsust, võimestamist ja toetust ELi Alpi piirkonna strateegia tegevusrühma liikmetele, kes neid esindavad, ning tagama, et kõik tegevusrühmad oleksid piisavalt esindatud;
44. väljendab heameelt keskkonnasõbralike projektide elluviimise üle Läänemere piirkonnas, näiteks BLASTIC mereprügi vähendamiseks, kliimamuutuste dialoogi platvorm, et tugevdada kliimamuutustega seotud probleemide terviklahendusi ja PRESTO veekvaliteedi parandamiseks; on siiski seisukohal, et on vaja teha täiendavaid jõupingutusi, et lahendada keskkonnaalased probleemid Läänemere makropiirkonnas, eelkõige seoses eutrofeerumise, mere parema kaitsmise, õhu kvaliteedi ja reostusega;
45. osutab asjaolule, et Läänemere keskkonnaseisund on püsinud ELi Läänemere piirkonna strateegia keskmes alates selle loomisest 2009. aastal;
46. tuletab meelde, et Läänemeri on maailmas üks saastatumaid meresid; rõhutab koostöö tähtsust Läänemere olukorra parandamisel; nõuab, et naabruspoliitika programmid hõlmaksid kogu Läänemere valgala ning et neile lisataks rahalisi vahendeid, mille abil saab parandada kogu valgala keskkonda;
47. märgib, et hea keskkonnaseisundi saavutamine 2020. aastaks on üks Läänemere piirkonna poliitikameetmete põhieesmärke;
48. peab mere makropiirkondade vaatenurgast kahetsusväärseks, et laevad saavad heita puhastamata reovee merre tagasi, kui need on rohkem kui 12 meremiili (umbes 22 km)

kaugusel kaldast, ja et töödeldud heitvett võib vette heita kõigest kolme meremiili (umbes 5,5 km) kaugusel kaldast; nõuab rahastamist, et suurendada sadamate heitvee vastuvõtu suutlikkust, nii et kõik reisilaevad saaksid käidelda oma heitvett vastavalt MARPOLi konventsiooni muudetud IV lisale;

49. kutsub kõiki sidusrühmi üles korraldama ELi Läänemere piirkonna strateegia teemal sagedasemaid ja korrapärasemaid poliitilisi arutelusid riiklikul tasandil parlamendis või valitsuses, samuti nõukogus asjaomaste ministrite kohtumistel;
50. väljendab Läänemere makropiirkonna seisukohast heameelt ELis vastuvõetud väävlisisalduse direktiivi ning Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) merekeskkonna kaitse komitee 27. oktoobri 2016. aasta otsuse üle määrata Läänemeri ja Põhjameri NOx heite piiramise alaks (NECA); tuletab meelde, et laevades kasutatava puhastamata kütuse tagajärjel paiskub suures koguses lämmastiku- ja väävliheide õhku, kust see langeb merre;
51. märgib, et ELi Läänemere piirkonna strateegia on stabiilne koostööraamistik rohkem kui 100 juhtalgatuse ja uue võrgustikuga; sellest hoolimata nõuab tungivalt, et sidusrühmad säilitaksid oma hoo ning täiustaksid poliitilist koordineerimist ja sisu, tuginedes projektide tulemustele;
52. peab oluliseks vaadata läbi load, mis on antud avatud ahelaga väävli puhastusseadmete kasutajatele väävli puhastuseks kasutatud vee merre tagasi laskmiseks; täheldab, et suletud ahelaga väävli puhastusseadmete heitvesi tuleb viia käitlemisele, kuid on avatud ahelaga väävli puhastusseadmete heitvesi lastakse otse merre tagasi, mis loob ökoeksitava tegevusmudeli, mille puhul väävel eemaldatakse küll õhust, kuid see jõuab lõpuks merre;
53. tuletab meelde, kui tähtis on ohutus merel, eelkõige Läänemerel; rõhutab, kui tähtis on koostöö Läänemere piirkonna riikide vahel, et lahendada probleemid, mis tulenevad üha suuremas mahus merevedudest ning eriti nafta ja ohtlike ainete veost;
54. tuletab meelde, et meremajanduse kasv merealade makropiirkondades tugineb merede potentsiaali säästvale kasutamisele, mis tähendab, et keskkonnaaspekti tuleb arvesse võtta kõigis meetmes; tuletab meelde, et sinise biomajanduse raames on võimalik leida uusi tooteid ja teenuseid ning nende põhjal töötada välja ja arendada oskusteavet, et toetada tööhõivet; rõhutab, et loodusvarade säästev kasutamine ning vee- ja merekeskkonna hea seisund loovad tugeva aluse sinisele biomajandusele;
55. rõhutab majanduslikus mõtlemises, tegutsemises ja meetodites olulist üleminekut biomajanduse ja ringmajanduse suunas, mis võib aidata lahendada Läänemere keskkonnaprobleeme; tuletab meelde võimalusi taastuenergia kasutamiseks ja energiatõhususe parandamiseks Läänemere piirkonnas;
56. peab oluliseks võimalust ühendada Läänemere piirkond energiavõrkudega, et vähendada kütteostuvõimetust ja see kaotada ning suurendada energiajulgeolekut ja energiavarustuskindlust.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	28.9.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 59 -: 1 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Seb Dance, Angélique Delahaye, Bas Eickhout, Arne Gericke, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Josu Juaristi Abaunz, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Jo Leinen, Peter Liese, Norbert Lins, Rupert Matthews, Valentinas Mazuronis, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poč, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Ivica Tolić, Nils Torvalds, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Guillaume Balas, Jørn Dohrmann, Eleonora Evi, Christofer Fjellner, Elena Gentile, Anja Hazekamp, Merja Kyllönen, Ulrike Müller, Stanislav Polčák, Gabriele Preuß, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Matt Carthy, Olle Ludvigsson, Bernard Monot, Jens Nilsson, Marita Ulvskog

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

59	+
ALDE	Anneli Jäätteenmäki, Valentinas Mazuronis, Ulrike Müller, Frédérique Ries, Nils Torvalds
ECR	Jørn Dohrmann, Arne Gericke, Julie Girling, Urszula Krupa, Rupert Matthews, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska
EFDD	Eleonora Evi, Piernicola Pedicini
GUE/NGL	Matt Carthy, Anja Hazekamp, Josu Juaristi Abaunz, Kateřina Konečná, Merja Kyllönen
NI	Zoltán Balczó
PPE	Pilar Ayuso, Ivo Belet, Birgit Collin-Langen, Angélique Delahaye, Christofer Fjellner, Jens Gieseke, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Peter Liese, Norbert Lins, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Stanislav Polčák, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean
S&D	Guillaume Balas, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Seb Dance, Elena Gentile, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Jo Leinen, Olle Ludvigsson, Jens Nilsson, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Gabriele Preuß, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Marita Ulvskog, Damiano Zoffoli
VERTS/ALE	Marco Affronte, Margrete Auken, Bas Eickhout, Benedek Jávor, Michèle Rivasi, Davor Škrlec

1	-
ENF	Mireille D'Ornano

2	0
ENF	Jean-François Jalkh, Bernard Monot

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	23.11.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 34 -: 1 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Mercedes Bresso, Rosa D'Amato, John Flack, Iratxe García Pérez, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Ivan Jakovčić, Marc Joulaud, Constanze Krehl, Sławomir Kłosowski, Martina Michels, Iskra Mihaylova, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Konstantinos Papadakis, Stanislav Polčák, Monika Smolková, Maria Spyrali, Ruža Tomašić, Monika Vana, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Daniel Buda, Viorica Dăncilă, Raffaele Fitto, Elena Gentile, John Howarth, Ivana Maletić, Demetris Papadakis, Dimitrios Papadimoulis, Bronis Ropè, Damiano Zoffoli, Milan Zver
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Olle Ludvigsson

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

34	+
ALDE	Ivan Jakovčić, Iskra Mihaylova, Matthijs van Miltenburg
ECR	Raffaele Fitto, Sławomir Kłosowski, Ruža Tomašić
EFDD	Rosa D'Amato
GUE/NGL	Martina Michels, Younous Omarjee, Dimitrios Papadimoulis
PPE	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Daniel Buda, Krzysztof Hetman, Marc Joulaud, Ivana Maletić, Andrey Novakov, Stanislav Polčák, Maria Spyrali, Milan Zver, Lambert van Nistelrooij
S&D	Mercedes Bresso, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Elena Gentile, Michela Giuffrida, John Howarth, Constanze Krehl, Olle Ludvigsson, Demetris Papadakis, Monika Smolková, Damiano Zoffoli,
VERTS/ALE	Bronis Ropė, Monika Vana

1	-
NI	Konstantinos Papadakis

1	0
ECR	John Flack

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu